

Lovforslaget, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af de ved Lov Nr. 69 af 29. Marts 1924 fastsatte Kendelser for Adgangsbeviser for udenlandske Firmaers Handelsrejsende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5959; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6358).

Sagen sattes til Forhandling.

Drachmann: Vi ved jo alle, hvilke Forhold der ligger bag Fremsættelsen af Lovforslaget fra den høje Regering. Jeg skal ikke komme dybere ind paa disse Forhold; af Pressen vil Offentligheden være orienteret. Jeg skal dog blot fremhæve, at det viser sig, at det er godt, at vi i den vanskelige Situation, det refererer sig til, er i Stand til at give noget overfor de paa-gældende Forhold; og det, vi kan give, er da en Nedsættelse af de gennem Krone-stigningen stærkt forøgede Afgifter for de udenlandske Handelsrejsende. Der er imidlertid det at sige til det nu foreliggende Forslag, at Nedsættelsen fra 400 Kr. til 300 Kr. og 100 Kr. — det sidste refererende sig til et Ophold for en kortere Periode — maaske er noget vel stærk. Naar man i sin Tid gennemførte Loven af 1924 om forøgede Afgifter for de udenlandske Handelsrejsende, var det netop, som alle ærede Medlemmer vil huske, som et Led af en Række andre Forslag, der tilsigtede en Valutaforbedring, vel at mærke noget, der allerede da tilsigtede en Begrænsning af Importen, den udenlandske Forretningsvirksomheds Foretagsomhed her i Landet. Der laa utvivlsomt bag ved dette Tanken om en maalbevidst Beskyttelse eller et Værn for den danske Erhvervsvirksomhed ved det, som vi syntes, rimelige Forslag om at lade den udenlandske Handelsvirksomhed her i Landet være noget højere beskattet og maaske ogsaa noget stærkere kontrolleret, end Forholdene den Gang i øvrigt gjorde det muligt. Man var utvivlsomt kommet ind paa en alt for laks Haand-

hævelse af Kontrolreglerne i det gamle Reskript af 1839, som man i saa Henseende støttede sig til, idet dette Reskript var ved at blive temmelig udvandet. Man fik saa Loven af 1924, som trak Kontrollen fra Administrationens Side noget skarpere op igen og forøgede Afgifterne.

Det forekommer os, at det, man nu er kommet til, er en vel stærk Nedsættelse af disse Afgifter; og det forekommer os ogsaa, at den Indrømmelse, der ligger bag ved Lovforslaget, er af en saadan Beskaffenhed, at man tør sige, at Byerhvervene, og ikke mindst den danske byerhvervsmæssige Produktion, hele Begrebet dansk Arbejde, her maa resignere til Fordel for de desværre ikke meget betydelige, men dog reelle Indrømmelser, der er opnaaet til Fordel for dansk Landbrug. Da vi anerkender, at det er nødvendigt at arbejde for Lempelser, for Lettelser af Landbrugseksporten, og da vi, som alle ved, kunde ønske at gaa langt videre efter de Linier, som her saa svagt er tegnet op, men dog principielt er nedlagt i den afsluttede Overenskomst, som dette Lovforslag maa ses paa Baggrund af, skal vi ikke stemme imod dette Lovforslag, men tværtimod være villige til at medvirke til dets Gennemførelse. Vi maa dog sikre os, at det Resultat, der skal opnaas, ogsaa bliver opnaaet. Vi lægger i saa Henseende Vægt paa den første Linie i § 1, hvorefter Regeringen, nærmere bestemt Ministeren for Industri, Handel og Søfart, bemyndiges til at sætte de og de Handlinger i Kraft, og vi stoler paa, at denne Bemyndigelse bliver udnyttet saaledes, at de øvrige Erhvervsinteresser faar de Fordele, man har tilsigtet. Vi vil altsaa, selv om det er med Betænkelighed, og idet vi fremhæver, at en bestemt Erhvervsgruppe her bringer Ofre for en anden, ikke gaa imod Forslaget om en Nedsættelse af Satserne. Jeg paapeger dog, at for den kortere Rejse, de 45 Dages Rejse, er Afgiften for udenlandske Handelsrejsende nu lavere end efter Reskriptet af 1839, som vi forandrede i 1924, fordi vi betragtede den daværende Afgift, 160 Kr., som alt for lav. Vi kommer altsaa nu for et vigtigt Afsnit af de Handelsrejsendes Virksomhed ind paa de 45 Dages Kort, hvor Afgiften kun er 100 Kr., altsaa lavere end det, man i sin Tid maalbevidst gik fra, netop fordi man tilsigtede de Resultater, jeg før nævnte.

Samtidig er der i Bemærkningerne til Lovforslaget fremsat Udtalelser, der tyder paa, at man vil undgaa de værste Ulemper ved Haandhævelsen af de administrative Forhold, der her gør sig gældende. Vi kan,